

— de betalinger, der foretages af den virksomhed, som driver det omhandlede program, til de indløsende selskaber, der leverer præmiegodterne til kunderne, i sag C-53/09 skal anses for en modydelse, betalt af en tredjemand, for en levering af goder til disse kunder, eller i givet fald en tjenesteydelse, der leveres til de nævnte kunder; det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at efterprøve, om disse betalinger ligeledes udgør en modydelse for en tjenesteydelse, som svarer til en særskilt ydelse, og at

— de betalinger, som foretages af sponsoren, til den virksomhed, der driver det omhandlede program, og som leverer præmiegodterne til kunderne, i sag C-55/09 skal anses dels for en modydelse, betalt af en tredjemand, for en levering af goder til disse kunder, dels for en modydelse for en tjenesteydelse, som leveres af den virksomhed, der driver programmet, til fordel for denne sponsor.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.
EUT C 148 af 5.6.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-154/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — elektronisk kommunikation — net og tjenester — artikel 3, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 — udpegning af virksomheder, der varetager forsyningspligtigtjenester — ukorrekt gennemførelse)

(2010/C 328/07)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget, og advogado L. Morais)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 3, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt direktivet) (EFT L 108, s. 51) — udpegning af virksomheder, der varetager forsyningspligtigtjenester

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt direktivet), idet den ikke i national ret har gennemført de EU-retlige bestemmelser, der regulerer udpegningen af en eller flere virksomheder til at udføre forsyningspligtigtjenester, og under alle omstændigheder har undladt at sikre anvendelsen af disse normer i praksis.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. oktober 2010 — Secretary of State for Work and Pensions mod Taous Lassal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige))

(Sag C-162/09) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — direktiv 2004/38/EF — artikel 16 — ret til tidsbegrænset ophold — tidsmæssig anvendelse — perioder tilbagelagt inden gennemførelsesdatoen)

(2010/C 328/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for Work and Pensions

Sagsøgt: Taous Lassal

Procesdeltager: The Child Poverty Action Group

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158, s. 77) — unionsborger der har opholdt sig lovligt i Det Forenede Kongerige i fem år forud for den 30. april 2006, den dato hvor direktivet skulle være gennemført, og som derefter har forladt området i en periode af 10 måneder — hensyntagen til perioden tilbagelagt inden den 30. april 2006 med henblik på anerkendelse af en permanent opholdsret

Konklusion

Artikel 16, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familie-medlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at

- ophold fem år i træk, der er tilbagelagt før gennemførelsesdatoen for direktiv 2004/38, dvs. den 30. april 2006, og som er tilbagelagt i overensstemmelse med de EU-retlige instrumenter, der var gældende før denne dato, skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om der foreligger en ret til tidsubegrænset ophold som omhandlet i dette direktivs artikel 16, stk. 1, og
- fravær fra værtsmedlemsstaten af en kortere varighed end to på hinanden følgende år, før den 30. april 2006 og efter et lovligt ophold fem år i træk, der er tilbagelagt inden denne dato, ikke kan påvirke erhvervelsen af retten til tidsubegrænset ophold på grundlag af nævnte artikel 16, stk. 1.

(¹) EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. oktober 2010 — Georgi Ivanov Elchinov mod Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-173/09) (¹)

(Social sikring — fri udveksling af tjenesteydelser — sygeforsikring — hospitalsbehandling ydet i en anden medlemsstat — forhåndstilladelse — betingelser for anvendelse af artikel 22, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1408/71 — måden, hvorpå den socialt sikrede får refunderet udgifterne til hospitalsbehandling ydet i en anden medlemsstat — en lavere rets forpligtelse til at efterkomme instruktioner afgivet af en højere ret)

(2010/C 328/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georgi Ivanov Elchinov

Sagsøgt: Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af artikel 49 i EF-traktaten og artikel 22, stk. 1, litra c), og artikel 22, stk. 2, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2), som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1) — sygeforsikring — afslag fra den kompetente nationale institution til at tillade udgifter afholdt over dens budget (formular E 112) med henblik på mere effektiv lægebehandling i en anden medlemsstat end den forsikrede patients bopælsstat — formodning om en nødvendig forbindelse mellem overtagelsen af udgifter og tilstedeværelsen af den pågældende type behandling på det nationale område — begrebet »behandling ikke kan ydes i den medlemsstat, hvor han er bosat« — formen for tilladelse til udgiftsovertagelse og reglerne for refusion af de afholdte udgifter — pligt for en lavere retsinstant til at rette sig efter fortolkningsvejledninger fra en højere retsinstant, hvilke af den lavere retsinstant findes EF-stridige

Konklusion

- 1) EU-retten er til hinder for, at en national ret, som skal træffe afgørelse i en sag, efter at en højere retsinstant har hjemvist denne til retten efter appel i henhold til national procesret, er bundet af den højere rets retlige vurderinger, hvis den — i betragtning af den fortolkning, den har anmodet Domstolen om — er af den opfattelse, at de nævnte vurderinger ikke er i overensstemmelse med EU-retten.
- 2) Artikel 49 EF og artikel 22 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der fortolkes således, at den i alle tilfælde udelukker refusion af hospitalsydelser ydet uden forhåndstilladelse i en anden medlemsstat.
- 3) Med hensyn til behandling, der ikke kan ydes i den medlemsstat, hvor den socialt sikrede er bosat, skal artikel 22, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1992/2006, fortolkes således, at den tilladelse, der kræves i henhold til samme artikels stk. 1, litra c), nr. i), ikke må afslås: